

Spomin na žrtve: Ali res potrebujemo spravo komunistov s fašisti?

Žrtev totalitarizma v državi, ki še slavi revolucijo, ukinitev poštenih volitev in uvedbo desetletja trajajoče diktature, smo se spomnili ta teden.

Imamo celo spomenike, ki na najbolj uglednih krajih po državi opevajo državni udar in uvedbo diktature. Ker spomenikov ne podiramo. No, nekaj smo jih vendarle. Čisto v prejšnjih časih nismo.

Diktatura ali volitve?

Zakaj je odnos do volitev pomemben v teh dneh?

Ljudmila Novak in Borut Pahor julija letos, na sredi politik NSi Janez Pogorelec Foto: Robert Fojkar Komac

Ljudmila Novak in **Borut Pahor** se odpravljata nanje, prihodnje leto pa čakajo tudi predsednika DZ **Milana Brgleza**, ki je podpredsednik SMC in predsednika SDS **Janeza Janšo**. Vsi omenjeni so ta teden pokazali svoj odnos do preteklosti.

Ker sodijo v novo politično elito, ki je bila izvoljena na demokratičnih volitvah, bi pričakovali, da imajo kristalno razčiščene pojme o pomenu volitev in da znajo obsoditi brutalne zlorabe oblasti v preteklosti v naši državi.

Ni dilema, ali znajo obsoditi nemški nacizem ali italijanski fašizem. Obsojati grehe drugih ni težko. Vprašanje je, ali znamo videti lastne in ali nas je, z voditelji vred, še strah, da imajo tisti, ki so imeli desetletja po vojni zaradi zlorabe moči totalno oblast, še preveliko moč .

Smo še država strahopetcev, ki trepetajo pred lastno temno zgodovino pobojev, umorov in kršitev vseh pravil?

Poljaki in mi

[wp_ad_camp_3]

Dan spomina praznujemo na dan, ko je bil leta 1939 sklenjen pakt med Adolfom Hitlerjem in Josephom Stalinom, znan je pod imeni zunanjih ministrov Molotov-Ribbentrop, s katerim sta si Hitler in Stalin razdelila Vzhodno Evropo, drago pa je dogovor kmalu za tem plačala Poljska, ki sta si jo diktatorja razdelila. Sovjeti so v Katinskem gozdu zverinsko in brez milosti pobili večji del poljske oficirske elite in skušali odgovornost prikriti in podtakniti drugim.

Kot so oblasti pri nas poskušal prikriti še obsežnejše poboje po vojni. In zanje okriviti druge. Celo pomorjene.

Novakova vodi stranko, ki ima v imenu krščanstvo. Odpuščanje. Pahor pa je nekoč vodil stranko, ki je nastala iz zveze komunistov. A velja za najbolj liberalnega tam doslej sploh. Za skoraj že desnega.

Foto: Robert Fojkar Komac

Oba pa sta bila te dni skrajno spravljiva, že skoraj preračunljiva. Nikomur se nočeta zameriti pred volitvami, bi lahko sklepali.

Novakova je prišla pred najnovejši spomenik žrtvam

totalitarizmov v centru Ljubljane, ki bi ga mirno lahko postavili tudi v časih najbolj trdega socializma.

Ideološko je sporen le za res največje skrajneže.

Pahor pa je obiskal študijski center za narodno spravo. Tam sta se z **Andrejo Valič Zver**, soprogo evropskega poslanca **Milana Zvera**, ki ga je Pahor porazil pred petimi leti, menda strinjala, da je minimalni pogoj za reševanje vprašanj naše sedanosti in prihodnosti vsakršno zavračanje sovražnega govora.

Nekaj podobnega je povedala Novakova: *“Če hočemo živeti v miru in če želimo, da Slovenija napreduje, se moramo med seboj spoštovati in izkazovati spoštovanje do vseh žrtev nasilja.”*

Ko je sovražni govor razumljiv

[wp_ad_camp_4]

*Predsednik državnega zbora **Milan Brglez** pa se je oglasil s poslanico, v kateri je zapisal: “ostro obsojam in iskreno obžalujem zavržne zločine totalitarizmov na slovenskih, evropskih in svetovnih tleh, zločine nacizma, fašizma in zlorab komunizma.”*

Naše domače povojne pridobitve sodijo po Brglezu najbrž med zlorabe komunizma. Evropska deklaracije, zaradi katere smo praznovali, pove preprosto, da je “z vidika žrtev vseeno, kateri režim jih je iz kakršnega koli razloga prikrajšal za svobodo, jih mučil ali ubijal.”

In nič ne svari pred sovražnim govorom do teh režimov ali poziva k spoštljivosti.

Evropejci nismo nori.

Komunizem v Sloveniji ni bil zlorabljen. Bil je zloraba oblasti. Ko **Resolucija Evropskega parlamenta o evropski zavesti in totalitarizmu** poziva k razglasitvi 23. avgusta za

vseevropski dan spomina na žrtve vseh totalitarnih in avtoritarnih režimov, k temu pripiše opozorilo, da je končni cilj razkritja in ocene zločinov, ki so jih zagrešili komunistični totalitarni režimi, sprava, ki jo je mogoče doseči s priznanjem odgovornosti, prošnjo za odpuščanje in spodbujanjem moralne prenove.

So slovenske oblasti opravile to nalogo?

Pomorjene iz hude jame šele zdaj poskušamo pokopati.

Je kdo od nekdanjih oblastnikov priznal odgovornost? Je prosil za odpuščanje?

Saj veste, da niso. Večina je že davno umrla.

Ljudmila Novak in Borut Pahor ta teden nista bila zelo pogumna, tudi Brglez ne. Niso pa krivci.

Ko si več upajo le – tujci

[wp_ad_camp_2]

Še najbolj pogumni v tej državi so Američani, ki so veliko pred našimi oblastmi sestavili čisto spodobno obeležje, ki je ko gre za odnos do preteklosti veliko bolj vsebinsko kot super draga socrealistična betonska klada na drugi strani parlamenta.

Tako je videti:

Foto: Robert Fojkar Komac

Na prireditvi Študijskega centra za narodno spravo ob tem ameriškem obeležju, študijski center vodi prej omenjena Valič Zverova, je ta teden govoril namestnik ameriškega veleposlanika **Gautam Rane** (na posnetku), tam pa se je pa zbral tudi vrh opozicijske stranke SDS.

Foto: Robert Fojkar Komac

Vsak na svojem koncu parlamenta pač.